

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 61/02-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. apríla 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Slovenského plynárenského priemyslu, a. s., Bratislava, zapísaného v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v odd. vl. č. 2749/B, zastúpeného na základe plnomocenstva advokátom JUDr. J. R.,CSc., so sídlom B., č. zápisu v zozname advokátov 6/96-dr.Dc/S/, podanú podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky pre porušenie práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a práva slobodne podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky spôsobené nečinnosťou orgánu verejnej správy, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Slovenského plynárenského priemyslu, a. s., Bratislava, o d m i e t a pre nedostatok svojej právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. februára 2002 doručená sťažnosť Slovenského plynárenského priemyslu, a. s., Bratislava, zapísaného v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v odd. vl. č. 2749/B (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného na základe plnomocenstva advokátom JUDr. J. R.,CSc., so sídlom B., č. zápisu v zozname advokátov 6/96-dr.Dc/S/, podaná podľa čl. 127 ústavy

(ďalej len „ústava“) pre porušenie práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a práva slobodne podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky spôsobené nečinnosťou orgánu verejnej správy.

Sťažovateľ namieta nečinnosť orgánu verejnej správy, a to Ministerstva financií Slovenskej republiky, ktoré napriek viacnásobným podaniam a výzvam nevydalo rozhodnutie v správnom konaní podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), v ktorom by rozhodlo o uplatnenom nároku sťažovateľa, a to o vrátení preplatku osobitného odvodu do štátneho rozpočtu vo výške 817 581 000 Sk (na základe zákona č. 372/1999 Z. z. o štátnom rozpočte na rok 2000). Sťažovateľ si uplatňoval nárok na vrátenie preplatku osobitného odvodu iniciovaním správneho konania od marca 2001. Do dátumu doručenia sťažnosti na ústavný súd však Ministerstvo financií Slovenskej republiky nezačalo správne konanie a ani nebolo doručené oznámenie o vybavení sťažnosti, s ktorou sa sťažovateľ 7. decembra 2001 obrátil podľa zákona č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach na Ministerstvo financií Slovenskej republiky.

Zo strany Ministerstva financií Slovenskej republiky bolo navrhovateľovi listom č. 91/2002-115-st. z 24. januára 2002 oznámené, že vyššie uvedené podanie bolo postúpené na ďalšie konanie rozpočtovej sekcii Ministerstva financií Slovenskej republiky.

Sťažovateľ sa z vyššie uvedených dôvodov obrátil na ústavný súd, pretože podľa neho je vylúčená úspešnosť prípadnej žaloby v súdnom konaní vzhľadom na absenciu rozhodnutia orgánu verejnej správy. Preto namieta porušenie svojho práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, keďže bez svojho zavinenia nemá reálnu možnosť iniciovať súdne konanie.

Včasným rozhodnutím o nároku sťažovateľa v správnom konaní by sa vytvorili podmienky na uplatnenie ďalších ústavných práv a slobôd, ktoré v dôsledku nečinnosti Ministerstva financií Slovenskej republiky nemožno uplatniť v plnej miere. Vzhľadom na výšku sťažovateľom uplatneného nároku, ako aj vzhľadom na daňový a účtovný dôsledkom nevysporiadania tejto pohľadávky (sťažovateľ bol nútený vytvoriť na danú

pohľadávku účtovnú opravnú položku), predstavuje pretrvávajúca právna neistota aj zásah do práva slobodne podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Sťažovateľ týmto žiada, aby ústavný súd svojím rozhodnutím vyhovel jeho sťažnosti, vyslovil, že nečinnosťou Ministerstva financií Slovenskej republiky bolo porušené ústavné právo navrhovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a právo slobodne podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 ústavy, a prikázal Ministerstvu financií Slovenskej republiky, aby vo veci začalo správne konanie a vydalo rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku sťažovateľa na vrátenie preplatku osobitného odvodu do štátneho rozpočtu vo výške 817 581 000 Sk.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (ďalej len „základné práva a slobody“), ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Od 1. januára 2002 nadobudol účinnosť zákon č. 501/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, ktorý zaviedol do správneho súdnictva upraveného v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku aj preskúmvanie postupov orgánov verejnej správy, pričom postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Pri preskúmvaní zákonnosti postupu správneho orgánu je predpokladom postupu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku uplynutie 30 dní určených na podanie informácie krajskému úradu o vykonaných opatreniach.

Je teda nepochybné, že sťažovateľ má od 1. januára 2002 možnosť obrátiť sa so žalobou na nezákonný postup správneho orgánu (Ministerstva financií Slovenskej

republiky) na všeobecný súd. Sťažovateľ ani nepreukázal, že využil možnosť obrátiť sa v predmetnej veci so žalobou na všeobecný súd.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy má subsidiárnu právomoc, t. j. má právomoc rozhodovať o porušení základných práv a slobôd, ak o ňom nerozhoduje iný súd. Vzhľadom na túto skutočnosť nemá právomoc v predmetnej veci konať, a preto sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nedostatok svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. apríla 2002